

Vinnartexter - skrivartävling deadline 15 maj 2017

De vinnande texterna har associationer till både orden och bilderna, de har överraskande formuleringar och ett väl fungerande språk. De berör.



1:a pris - Författarcoaching på telefon, värde 1250 kr

Ansgaria Svensson

Högst påträngande skar humlans brummande ljud genom den ödsliga kontorsbyggnaden. Hon är fri att flyga vart hon vill och ingen SMÄRTA håller henne fången.

Men den plåga som pinar mig är dov, illaluktande och unken. Den stavas människofruktan och känns igen på den icke-levandes försök att passa in; vara alla till lags, som en marionett, eller en död docka i en teaterföreställning. Men livet, det verkliga livet, som innefattar människans största värdighet – att våga välja, är inte mitt än.

Men lyssna! Hör du den mjuka änglavingen som i bävan rör vid din själ? Som en hälsning från Gud, som din MODERS lätta beröring över din feberheta panna när du kräker bitterhetens galla.

Kom till sans. Andas in den friska luften utanför ditt stängsels hemlighet. Du är fri att gå, att flyga, att leva, att vandra ut i, in i den limegröna våren.

Här, mitt i livet är ditt hem.
Det är bara att SLÄPPA taget.

Delat 2:a pris - Presentkort från Solentro, värde 300 kr

Birgitta Duse

Det fanns kanske ingen mer än hon som visste
att hon en gång varit någons MODER.
En välbevarad hemlighet.

Den trofasta sekreteraren.
Hon som inte längre kom till kontoret.
Efter fyrtio år utan någon sjukdag
hade hon tvingats SLÄPPA taget.

Pensionär ett sorgligt epitet.
Avskedsgåvor från kollegorna,
en blombukett och en dunkudde.
Sömnlösheten gjorde henne galen.
Förtvivlad gick hon ut på sin balkong.
Lutade sig över räcket, fick svindel och gick in igen.

Hämtade kudden och en sax.
Lät fjädrarna falla för vinden.
SMÄRTAN byttes mot likgiltighet
när hon insåg att ingen längre behövde henne.

Delat 2:a pris - Presentkort från Solentro, värde 300 kr

Kina Edin

Med en snabb knapptryckning stängde hon av datorn och sköt in stolen vid skrivbordet. Hon sträckte på sig, böjde huvudet från sida till sida och skakade axlarna. SMÄRTAN skar som knivar ut i armarna och upp i nacken. "Äntligen!" Hon log.

Den grå heltäckningsmattan i korridoren utanför sög upp ljudet av hennes steg. Den luktade som vanligt unket. Dammigt. Där på rad satt de, som marionetter. Bakom höga skärmar som skar av all mänsklig kontakt. Som inte SLÄPPTE in dagsljus och som effektivt stängde ute glädje och lekfullhet. Mumlandet i telefonerna bröts bara ibland när någon skrek högt att en stor affär hade gått i lås.

Hon hörde koltrasten när hon satte sig på den solvarma cykelsadeln. "Var sann mot dig själv. Livet är så kort." MODERNIS oväntade ord på dödsbädden klingade i öronen. Vinden var ljum och smekte fjäderlätt hennes bleka kinder när hon lättad cyklade iväg.